ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420260417
Lietas arhīva Nr. AA43-0806-18/16
ECLI:LV:ADAT:2018:0626.A420260417.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 26.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Indra Meldere,
tiesneses Inga Juhņeviča-Knoka un Linda Vīnkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Dobeles rajona Bērzes pagasta zemnieku saimniecības ,,Dzirnavas" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas valsts sekretāra vietnieka 2017.gada 3.jūlija lēmuma Nr.1-6.1-179 atcelšanu, sakarā ar Dobeles rajona Bērzes pagasta zemnieku saimniecības ,,Dzirnavas" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 23.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Ekonomikas ministrijas (turpmāk – ministrija) valsts sekretāra vietnieka 2017.gada 3.jūlija lēmumu Nr.1-6.1-179 (turpmāk – Lēmums) noteikts, ka pieteicējas hidroelektrostacijā ,,Dzirnavas", Bērzes pagastā, Dobeles novadā (turpmāk – HES) saražotās un obligātā iepirkuma ietvaros iepirktās elektroenerģijas iepirkuma cenai ir piemērojams cenas diferencēšanas koeficients pārkompensācijas novēršanai s = 0,887.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[1.1] Ar ministrijas 2007.gada 23.novembra lēmumu Nr.8400-09-353 (turpmāk – Atļauja) pieteicējai piešķirtas tiesības pārdot HES saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros.

[1.2] Konkrētajā gadījumā ir iestājušies Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumu Nr.262 ,,Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" (turpmāk – Noteikumi Nr.262) 104.punktā minētie nosacījumi, lai pieteicējas HES veiktu komersanta elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas visam atbalsta periodam (turpmāk – IRR) un cenas diferencēšanas koeficienta pārkompensācijas novēršanai s (turpmāk arī – pārkompensācijas koeficients) aprēķināšanu.

[1.3] Atbilstoši Noteikumu Nr.262 $63.^{8}$punktam IRR aprēķins veikts saskaņā ar Noteikumu Nr.262 10.pielikumu. Ministrija, veicot IRR aprēķinu, izmantoja faktiskos HES datus (Lēmuma tabula Nr.1).

Izmantojot Noteikumu Nr.262 10.pielikuma 3.punktā minēto formulu un ņemot vērā, ka HES ir pieslēgta sadales tīklam, ministrija aprēķināja komersanta sākotnējās investīcijas elektrostacijā I_0=150 000 *euro*.

Izmantojot Noteikumu Nr.262 10.pielikuma 4.punkta formulu, ministrija aprēķināja sākotnējo investīciju elektrostacijā korekciju I_{kt}=145 000 *euro*. Pēc tam ministrija saskaņā ar Noteikumu Nr.262 10.pielikuma 5.punkta formulu aprēķināja tīro naudas plūsmu kalendāra gada t kalendāra mēnesī i.

Ņemot vērā aprēķināto ikgadējo tīrās naudas plūsmu un investīcijas, ministrija, izmantojot Noteikumu Nr.262 10.pielikuma 2.punktā minēto formulu, aprēķināja HES kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normu IRR=10,041%.

Ministrija, izmantojot IRR aprēķinu un pakāpeniskas iterācijas, noteica pārkompensācijas koeficientu s=0,887, par tā piemērošanas sākuma datumu izmantojot 2017.gada 1.augustu.

[1.4] Lēmums par pārkompensācijas koeficienta piemērošanu ir obligātais administratīvais akts, kura izdošanas tiesiskais pamats ir noteikts Noteikumu Nr.262 $63.^{10}$punktā, līdz ar to iestādei nav jāveic lietderības apsvērumi.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Lietā ir strīds par to, vai Noteikumu Nr.262 VI^{2} nodaļa, nosakot cenas diferencēšanas koeficientu, ir piemērota

pareizi.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.262 63.^{10}punktu ministrijai ir deleģēts uzdevums noteikt cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai. Saskaņā ar grozījumiem Noteikumos Nr.262, kas izdoti ar Ministru kabineta 2016.gada 5.jūlija noteikumiem Nr.444 „Grozījumi Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumos Nr.262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību”” (turpmāk – grozījumi Noteikumos Nr.262), lai aprēķinātu atbalstu, ir jāņem vērā konkrētais projekts, kuram ticis piešķirts atbalsts, un tieši šī projekta ietvaros jāveic Noteikumos Nr.262 noteiktais aprēķins, nevis vispārīgi jāvērtē visa komersanta darbība.

Ministrija nepamatoti pieteicējas saņemto finansiālo atbalstu Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta (turpmāk – KPFI) atbalsta programmas ietvaros 48 487,27 *euro* un 46 774 *euro* apmērā iekļāvusi tīrās naudas plūsmas tabulā (D_t). Ministrija nepamatoti izmantoja palielināto uzstādīto jaudu 0,118 MW (P_{elt}), aprēķinot pieteicējas ikmēneša ieņēmumus par elektroenerģijas iegādi.

No Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļas mērķa izriet, ka, veicot pārkompensācijas aprēķinu, nevar tikt ņemta vērā kopējā HES uzstādītā jauda, ja par attiecīgo jaudu nav piešķirts obligātais iepirkums, kā arī šajā aprēķinā nevar tikt ieskaitīts atbalsts, kas nav un nevar tikt izmantots obligātā iepirkuma ietvaros.

Pieteicēja nenoliedz, ka ir saņēmusi finansējumu KPFI atbalsta programmas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas konkursa „Tehnoloģiju pāreja no fosilajiem uz atjaunojamiem energoresursiem” ietvaros, taču ar šo atbalstu palielinātās jaudas nav kvalificējušās obligātā iepirkuma tiesību iegūšanai.

[2.1] Pieteicēja bija savlaicīgi vērsusies pie ministrijas, lai pārbaudītu aprēķinu pareizību un pamatotību. Pieteicējas rīcībā ir ministrijas tā brīža veiktā aprēķina elektroniskā versija, kurā pieteicējas pretenzijas tika ņemtas vērā. Šajā aprēķinā pieteicējas IRR nepārsniedza 9%.

[2.2] Pieteicēja elektroenerģiju publiskajam tirgotājam AS „Enerģijas publiskais tirgotājs” pārdod, pamatojoties uz civiltiesisku līgumu, līdz ar to, ja izrādītos, ka pieteicēja kādas summas no publiskā tirgotāja saņēmusi nepamatoti, tās būtu iespējams atgūt Civillikumā un Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[2.3] Ar Lēmumu ir nolemts samazināt pieteicējai maksājamo cenu par tās saražoto elektroenerģiju, balstoties uz ministrijas veiktu teorētisku aprēķinu.

Aprēķins ir veikts kļūdaini, izmantojot gan nepareizus (HES uzstādītā jauda), gan prettiesiskus (Noteikumu Nr.262 pielikumā ietvertās līmeņatzīmes) izejas datus un IRR aprēķinu par vairāk kā deviņus gadus vecu projektu. Ja būtu izmantoti pareizi dati, Lēmumā noteiktais pārkompensācijas koeficients būtu ar mazāku vai pat nekādu ietekmi uz pieteicējai maksājamo cenu par tās saražoto elektroenerģiju.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 23.janvāra spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Lietā pastāv strīds, vai Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļā ietvertais tiesiskais regulējums (aprēķini) ir pareizi piemērots attiecībā uz pieteicēju, nosakot cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai.

Lēmums pamatots ar Noteikumu Nr.262 63.^{10} un 104.punktu. Noteikumu Nr.262 63.^{10} punkts noteic, ja atbilstoši šo noteikumu 63.^{8}, 63.^{12} vai 63.^{22} punktā minētajam aprēķinam elektrostacijas IRR pārsniedz 9%, ministrija veic aprēķinu par cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai saskaņā ar šo noteikumu 63.^{15}, 63.^{16} un 63.^{17} punktu un pieņem lēmumu, ar kuru nosaka šo noteikumu 37.punktā minētajā formulā izmantojamo cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai *s*.

Noteikumu Nr.262 104.punkts noteic, ja elektroenerģijas ražotājs izmanto tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu, vismaz piecus pilnus kalendāra gadus līdz šo noteikumu VI^2 nodaļas spēkā stāšanās dienai, ministrija veic šo noteikumu VI^2 nodaļā minētās darbības divu mēnešu laikā pēc šo noteikumu VI^2 nodaļas spēkā stāšanās dienas.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ieguva tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros 2007.gada 23.novembrī un uzsāka tās izmantot 2007.gada 1.decembrī. Līdz ar to secināms, ka pieteicēja uz Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļas spēkā stāšanās dienu 2017.gada 1.maijā izmanto tiesības, kas tai piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu, jau vairāk nekā deviņus gadus. Tādējādi atzīstams, ka ministrija pamatoti ar Lēmumu veica Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļā noteikto pārkompensācijas izvērtēšanu.

[3.2] Nosacījumi pārkompensācijas izvērtēšanai un novēršanai noteikti Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļā (63.^{8} – 63.^{23} punktā).

Atbilstoši Noteikumu Nr.262 63.^{8} punktam, ja elektroenerģijas ražotājs izmanto tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu, piecus pilnus kalendāra gadus, ieskaitot gadu, par kuru tiek iesniegts šo noteikumu 60. un 84.punktā minētais pārskats, un komersants nav iesniedzis šo noteikumu 63.^{18}punktā minēto [zvērināta revidenta apstiprinātu] aprēķinu, ministrija divu mēnešu laikā pēc minētā pārskata saņemšanas veic aprēķinu par elektrostacijas iekšējo peļņas normu saskaņā ar šo noteikumu 10.pielikumu. Par atbalsta perioda sākumu ir uzskatāms brīdis, kad ražotājs sācis izmantot tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu.

Noteikumu Nr.262 63.$^{1\,8}$ punkts paredz komersantam iespēju iesniegt ministrijā zvērināta revidenta apstiprinātu

aprēķinu par elektrostacijas iekšējo peļņas normu un to pamatojošus dokumentus pēc savas iniciatīvas vai, ja komersants nepiekrīt ministrijas veiktā aprēķina par elektrostacijas iekšējo peļņas normu rezultātam.

Pieteicēja ne līdz Lēmuma pieņemšanai, ne pēc tam (nepiekrītot ministrijas veiktajiem aprēķiniem) nav iesniegusi ministrijā Noteikumu Nr.262 63.^{18} punktā minēto aprēķinu. Līdz ar to atzīstams, ka ministrija pamatoti veica pieteicējas HES iekšējās peļņas normas aprēķinu, ņemot vērā Noteikumos Nr.262 paredzēto kārtību un šo noteikumu 10.pielikumā ietvertās formulas (aprēķinu gaitu). Proti, Lēmumā iekšējās peļņas normas aprēķina veikšanai pamatoti izmantoti ministrijas rīcībā esošie dati un ievērota kārtība, kāda noteikta Noteikumu Nr.262 VI^{2} nodaļā un šo noteikumu 10.pielikumā.

[3.3] Tiesa, izvērtējot ministrijas veikto iekšējās peļņas normas aprēķinu un tajā izmantotos datus, nav saskatījusi kļūdas attiecīgā tiesiskā regulējuma piemērošanā un veiktajā aprēķinā (datu izmantošanā).

Noteikumu Nr.262 10.pielikumā ir noteikta aprēķinu gaita (formulas), kas paredz nosacījumus pārkompensācijas izvērtēšanai un novēršanai, lai aprēķinātu cenu diferencēšanas koeficientu *s* cenas noteikšanai elektroenerģijai, kas tiek ražota, izmantojot atjaunojamos energoresursus, šajā gadījumā HES, par kādu publiskais tirgotājs iepērk elektroenerģiju. Proti, Noteikumu Nr.262 10.pielikumā ir ietvertas IRR aprēķina formulas un tajās aprēķināmie lielumi (skaitļi, vērtības).

Ministrija, izmantojot Noteikumu Nr.262 10.pielikumā norādītās formulas, veica aprēķinus un ieguva rezultātu, ka iekšējās peļņas norma ir 10,041% un, ievērojot šo noteikumu 63.^{10}punktā noteikto nosacījumu, ja IRR pārsniedz 9%, noteica pieteicējas elektrostacijai piemērojamo diferencēšanas koeficientu *s*=0,887.

[3.4] Pieteicēja nepiekrīt ministrijas veiktajiem aprēķiniem, uzskatot, ka tajos nepamatoti izmantoti dati par kopējo uzstādīto jaudu, kopējo atbalstu un attiecīgiem ieguldījumiem, un investīcijām. Pieteicēja uzskata, ka Noteikumu Nr.262 normas, tostarp pārkompensācijas aprēķini, attiecināmi tikai uz obligāto iepirkumu (uz saražotās elektroenerģijas apjomu obligātā iepirkuma ietvaros), tāpēc, veicot aprēķinus, nevar tikt ņemta vērā HES kopējā uzstādītā jauda, ja uz to visu nav piešķirts obligātais iepirkums, un šajā aprēķinā nevar tikt ieskaitīts atbalsts, kas netiek (netika) izmantots obligātā iepirkuma ietvaros; tāpat aprēķinos nav ņemti vērā pieteicējas kopējie ieguldījumi pilnā apjomā.

Tiesa secinājusi, ka pieteicējas izteiktie argumenti par iekšējās peļņas normas aprēķinos izmantojamajiem datiem un pārkompensācijas koeficienta aprēķinu attiecināmi nevis uz Lēmuma pamatojuma trūkumiem vai prettiesiskumu (tiesību normu nepareizu piemērošanu), bet gan uz Noteikumos Nr.262 kā ārējā normatīvajā aktā noteikto tiesisko regulējumu. Proti, lielumi (vērtības), kurus ministrija iekļāva aprēķinos, – kopējie saņemtie valsts atbalsta maksājumi, komersanta sākotnējās investīcijas (I_O; pieteicējas gadījumā – 150 000 *euro*, veicot korekciju I_{kt}, – 145 000 *euro*) un elektrostacijas uzstādītā elektriskā jauda, kas norādīta līgumā ar publisko tirgotāju (P_{elt}; pieteicējas gadījumā – 0,118 MW), kā raksturlielumi ir noteikti Noteikumu Nr.262 10.pielikuma formulās.

Noteikumos Nr.262 ietvertais regulējums, kādi raksturlielumi jāņem vērā, lai veiktu aprēķinus, paredz, ka aprēķinos ņem vērā elektrostacijai kopējo piešķirto un faktiski saņemto publisko finansējumu visā atbalsta periodā un aprēķina elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normu. Noteikumu Nr.262 normas nesatur norādi, ka kāds no aprēķinos ietvertajiem lielumiem (vērtībām) būtu piemērojams proporcionāli elektrostacijas jaudai un pārdotajai elektroenerģijai obligātā iepirkuma ietvaros.

Iepriekš norādītais izriet arī no grozījumu Noteikumos Nr.262 izstrādes dokumentiem, tostarp Eiropas Komisijas procedūras, un ministrijas sniegtās informācijas Latvijas Atjaunojamās enerģijas federācijai. No tā izriet, ka pārkompensācijas novēršana paredzēta tieši tām elektrostacijām, kas saņēmušas atbalstu ne tikai obligātā iepirkuma vai garantētās maksas par uzstādīto elektrisko jaudu veidā, bet arī kā investīciju atbalstu no Eiropas Savienības budžeta programmām, līdz ar to saņemot no valsts vairāk, nekā līdzīgi komersanti citās Eiropas Savienības dalībvalstīs vai citās nozarēs Latvijā, kas nav pieļaujams – nav atbilstošs Eiropas Savienības iekšējā tirgus nosacījumiem (*sk. Ministru kabineta noteikumu projekta „Grozījumi Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumos Nr.262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību”” anotāciju un lietas 35.lapu*).

Ievērojot minēto, tiesa secinājusi, ka Lēmums ir izdots, ievērojot Noteikumos Nr.262 VI^{2} nodaļā ietvertās tiesību normas un 10.pielikuma formulas, proti, konkrētajā gadījumā ir iestājies Noteikumu Nr.262 63.^{10} punktā minētais nosacījums, lai pieteicējas HES aprēķinātu cenu diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai.

[3.5] Ja pieteicēja apstrīd aprēķina rezultātu un tajā izmantoto datu kļūdainību, pieteicējai atbilstoši Noteikumos Nr.262 noteiktajai kartībai jārīkojas atbilstoši šo noteikumu 63.^{18} punktā paredzētajam, proti, pieteicējai ministrijā jāiesniedz zvērināta revidenta apstiprināts aprēķins par pieteicējas HES iekšējo peļņas normu un to pamatojoši dokumenti. Noteikumu Nr.262 63.^{23} punkts paredz, ka tādā gadījumā ministrija, pieņemot lēmumu un nosakot pārkompensācijas koeficientu, ņem vērā iesniegtajā aprēķinā norādīto.

Savukārt attiecībā uz pieteicējas norādi, ka ministrija, pirms pieņemt lēmumu, neuzklausīja pieteicēju un nedeva iespēju pieteicējai izmantot Noteikumos Nr.262 noteiktās tiesības iesniegt zvērināta revidenta apstiprinātu aprēķinu, norādāms turpmāk minētais.

Pirms Lēmuma pieņemšanas ministrija nav noskaidrojusi pieteicējas viedokli. Tomēr šāda uzklausīšanas pienākuma neizpildīšana ietekmē administratīvā akta atcelšanu tiktāl, ciktāl uzklausīšanas pienākuma neievērošana ir ietekmējusi administratīvā akta saturu, t.i., ja uzklausīšanas gadījumā varētu būt izdots satura ziņā citāds administratīvais akts. Ja uzklausīšanas pienākuma nepildīšana nekādā veidā nevarēja ietekmēt administratīvā akta saturu, nav jālemj par administratīvā akta atcelšanu (*sk. Briede J. 62.panta komentārs: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa.*

Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 592.lpp.).

Noteikumi Nr.262 precīzi nosaka kārtību, kādā gadījumā un kādā kārtībā ministrija veic aprēķinus par elektrostacijas iekšējo peļņas normu un pārkompensācijas koeficientu, un nosaka kārtību šo aprēķinu un lēmumu pieņemšanai. No noteikumos noteiktā regulējuma neizriet, ka jebkāds pieteicējas viedoklis (arī provizoriski aprēķini), ja vien tas nav zvērināta revidenta apstiprināts aprēķins par pieteicējas HES iekšējo peļņas normu, pirms ministrijas lēmuma pieņemšanas pēc būtības varētu ietekmēt vai mainīt lēmuma saturu. Proti, pieteicējai atbilstoši Noteikumu Nr.262 63.[18] punktā noteiktajam ministrijā bija jāiesniedz zvērināta revidenta apstiprināts aprēķins par elektrostacijas iekšējo peļņas normu un to pamatojoši dokumenti, jo Noteikumi Nr.262 neparedz citu kārtību un citu datu vai metožu izmantošanu lēmuma pieņemšanā, kā vien normatīvajā aktā noteikto.

[3.6] Tiesa arī uzskatījusi par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka tai nav bijis pietiekoša laika vai iespējas pirms lēmuma pieņemšanas iesniegt zvērināta revidenta apstiprinātu aprēķinu.

Grozījumi Noteikumos Nr.262, lai arī stājās spēkā 2017.gada 1.maijā, pieņemti jau 2016.gada 5.jūlijā. Tiesiskais regulējums, ar kuru pamatots Lēmums, publicēts atbilstoši Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumam. Tādēļ pieteicēja par savām tiesībām un pienākumiem tikusi informēta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Atbilstoši minētā likuma 2.panta otrajai daļai oficiālā publikācija ir publiski ticama un saistoša. Neviens nevar aizbildināties ar oficiālajā izdevumā publicēto tiesību aktu vai oficiālo paziņojumu nezināšanu. Tādējādi pieteicējai bija pietiekami ilgs laiks, lai iepazītos ar tajā iekļauto regulējumu un provizoriski veiktu aprēķinus, lai noteiktu, vai attiecībā uz to būs nosakāma iekšējās peļņas norma un pārkompensācijas koeficients. Pieteicējai nebija pamata paļauties, ka attiecībā uz to kā elektroenerģijas ražotāju, kas vairāk nekā piecus gadus izmanto tiesības, kas tai piešķirtas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pantu, ministrija neveiks grozījumos Noteikumos Nr.262 paredzēto pārkompensācijas izvērtēšanu un nepieciešamības gadījumā arī novēršanu.

Turklāt, kā izriet no lietā esošajiem materiāliem, gan pirms, gan pēc grozījumu Noteikumos Nr.262 pieņemšanas ministrija bija informējusi to komersantu kopumu, kurus normatīvā regulējuma izmaiņas var skart, caur Latvijas Atjaunojamās enerģijas federāciju, sniedzot atbildes uz jautājumiem saistībā ar pārkompensācijas novēršanas mehānisma izstrādi un darbību, pārkompensācijas koeficienta aprēķināšanu un zvērināta revidenta aprēķina iesniegšanu.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[4.1] Noteikumu Nr.262 VI[2] nodaļas mērķis ir novērst iespējamo pārkompensāciju attiecībā uz obligāto iepirkumu, kas tiek īstenots attiecībā pret pieteicēju. Tātad kopumā šo tiesību normu mērķis ir novērst iespējamo atbalsta nesamērīgumu, veicot obligāto iepirkumu. Konkrētā gadījumā obligātais iepirkums tiek veikts noteiktā apjomā, tādējādi šis atbalsts ir piešķirts daļai no komersanta darbības, pārējā daļā komersants darbojas brīvajā tirgū, nesaņemot atbalstu obligātā iepirkuma veidā.

Pieteicēja ir persona, kurai gan ir piešķirtas tiesības uz obligāto iepirkumu, gan nav piešķirtas. Tiesību norma tiešā veidā neregulē šādu situāciju, bet līdzīgi kā attiecībā uz tiesībām pārdot elektroenerģiju tirgū netiek piemērots aizliegums, kas noteikts Noteikumu Nr.262 42.punktā, analoģiski pārkompensācijas prasības netiek attiecinātas uz brīvā tirgus daļu.

[4.2] Sākotnējā HES uzstādītā jauda bija 0,06 MW, tādejādi tieši šis ir pieteicējas „projekts" Noteikumu Nr.262 tvērumā, un attiecībā uz šo projektu ir jāveic aprēķins pārkompensācijas koeficenta noteikšanai.

[4.3] Tiesību normas interpretācija būtu absurda un neatbilstoša tās mērķim, ja būtu jāņem vērā visi saņemtie atbalsti, neskatoties, vai tie ir attiecināmi uz vienu un to pašu darbību. Tādā gadījumā varētu uzskatīt, ka, aprēķinot pārkompensācijas koeficentu, būtu jāņem vērā arī atbalsts, kas personai ir sniegts lauku tūrisma attīstībai, platību maksājumiem u.tml., jo pēc būtības Noteikumi Nr.262 nenošķir, kāds atbalsts būtu jāņem vērā.

[4.4] Noteikumu Nr.262 63.[18] punkts ir mehānisms, kādā pārskatīt datus, kas izmantoti aprēķinam, tomēr ar šo punktu nevar atrisināt jautājumu par Noteikumu Nr.262 interpretāciju attiecībā uz atbalsta „Tehnoloģiju pāreja no fosilajiem uz atjaunojamiem energoresursiem" iekļaušanu vai neiekļaušanu aprēķinā.

[4.5] Pieteicējas tiesību ierobežojums, nepareizi interpretējot tiesību normu, ir pretrunā Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme)105.pantam un nepamatoti ierobežo tās tiesības uz īpašumu.

Tiesību ierobežojums nav ticis noteikts ar likumu, tam nav leģitīms mērķis. Pat, ja konstatētu, ka pastāv leģitīms mērķis, ierobežojums nav samērīgs ar šo mērķi. Tādējādi ierobežojums ir pretrunā augstākai tiesību normai – Satversmes 105.pantam.

[5] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību ministrija norādījusi, ka tā uztur pirmās instances tiesā sniegtos paskaidrojumus, papildus minot turpmākos apsvērumus.

[5.1] Ministru kabinets ir pieņēmis skaidru un nepārprotamu normatīvo regulējumu ar konkrētām prasībām komersantam, kas attiecas uz pārkompensācijas novēršanas mehānisma ieviešanu.

[5.2] Pieteicēja līdz šim brīdim nav izmantojusi normatīvajos aktos noteiktās tiesības un nav iesniegusi apstiprinātu zvērināta revidenta aprēķinu. Turklāt ministrija pirms administratīvā akta izdošanas par cenas diferencēšanas koeficienta pārkompensācijas novēršanai piemērošanu bija informējusi komersantu kopumu, t.sk. pieteicēju, par iespēju iesniegt apstiprinātu zvērināta revidenta aprēķinu saistībā ar normatīvā akta regulējuma izmaiņām.

[5.3] Saskaņā ar Noteikumu Nr.262 63.[18] punkta 1.apakšpunktu zvērināta revidenta aprēķinā līmeņatzīmju vērtības

aizstāj ar faktiskajām un paredzamajām ieņēmumu vērtībām, līdz ar to pieteicējas elektrostacijas kopējo kapitālieguldījumu IRR aprēķinā būs ņemts vērā samazinātais ieņēmumu apjoms līdz jauna cenas diferencēšanas koeficienta pārkompensācijas novēršanai spēkā stāšanās brīdim.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

Administratīvā apgabaltiesa arī atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, spriedumā ietvertā argumentācija ir pareiza un pietiekama, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Apelācijas sūdzības argumenti nav pamatoti tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Pieteicēja norādījusi, ka lietā piemērojamās Noteikumu Nr.262 normas ir pretrunā Satversmes 105.pantam un nepamatoti ierobežo tās tiesības uz īpašumu. Tiesību ierobežojums nav noteikts ar likumu, tam nav leģitīms mērķis. Pat, ja konstatētu, ka pastāv leģitīms mērķis, ierobežojums nav samērīgs ar šo mērķi, tādejādi ierobežojums ir pretrunā augstākai tiesību normai – Satversmes 105.pantam.

Administratīvā apgabaltiesa šim pieteicējas uzskatam nepiekrīt.

[8.1] Pieteicēja pamatoti uzskata, ka maksa, par kādu pieteicējai ir tikušas garantētas tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ir tās īpašums. Minēto ir apstiprinājusi Satversmes tiesa 2015.gada 3.jūlija spriedumā lietā Nr.2014-12-01 „Par Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likuma 3.panta 1. un 2.punkta, 4.panta 1.punkta un 5.panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105.pantam".

Satversmes tiesa šā sprieduma 14.1.punktā norādījusi, ka Satversmes 105.pants paredz īpašuma tiesību netraucētu īstenošanu, kā arī valsts tiesības sabiedrības interesēs ierobežot īpašuma izmantošanu. Satversmes 105.pants paredz visaptverošu mantiska rakstura tiesību garantiju. Ar „tiesībām uz īpašumu" saprotamas visas mantiska rakstura tiesības, kuras tiesīgā persona var izlietot par labu sev un ar kurām tā var rīkoties pēc savas gribas (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2010.gada 27.oktobra sprieduma lietā Nr.2010-12-03 7.punktu un 2011.gada 3.novembra sprieduma lietā Nr.2011-05-01 15.2.punktu*).

Īpašuma tiesības ietver arī līgumu tiesības ar ekonomisku vērtību (*sk. Satversmes tiesas 2010.gada 20.aprīļa lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2009-100-03 8.2.punktu*). Par īpašumu var tikt uzskatīti ļoti dažādi prasījumi, proti, tādi prasījumi, kuru izpildi varētu pieprasīt, ja pastāv skaidrs tiesisks pamats. Arī nākotnes ienākumi uzskatāmi par īpašumu tad, ja tie jau ir nopelnīti vai pastāv prasība, kuru var apmierināt (*sk. Satversmes tiesas 2010.gada 27.oktobra sprieduma lietā Nr.2010-12-03 7.punktu un 2011.gada 3.novembra sprieduma lietā Nr.2011-05-01 15.2.punktu*).

Ekonomikas ministrijas izdotie administratīvie akti un ar AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgtie līgumi [..] piešķir tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju par paaugstinātu cenu vai arī tiesības saņemt garantēto maksu par uzstādīto elektrisko jaudu. Šādām līgumiskām tiesībām piemīt ekonomiska vērtība, un pieteikumu iesniedzējiem ir prasījuma tiesības uz to realizāciju (*sk. Satversmes tiesas 2015.gada 3.jūlija sprieduma lietā Nr.2014-12-01 14.1.punktu*).

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja arī pamatoti uzskata, ka ar Noteikumu Nr.262 VI^2 nodaļas normas ierobežo pieteicējas tiesības uz minēto īpašumu, proti, ar minētajām tiesību normām tiek paredzēts sākotnēji zināmā un paredzamā saņemamā īpašuma samazinājums.

Satversmes tiesa arī atzinusi, ka tiesības uz īpašumu demokrātiskā tiesiskā valstī nav absolūtas. Pirmkārt, tiesības uz īpašumu sevī ietver arī īpašnieka sociālo pienākumu pret sabiedrību – īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Otrkārt, tiesības uz īpašumu var ierobežot saskaņā ar likumu. Līdz ar to tiesības uz īpašumu var ierobežot, ja vien ierobežojumi ir noteikti ar likumu leģitīma mērķa labad un ir samērīgi ar šo mērķi (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2007.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.2006-38-3 12.punktu un 2014.gada 10.oktobra sprieduma lietā Nr.2014-04-03 7.2.punktu, 2015.gada 3.jūlija sprieduma lietā Nr.2014-12-01 14.3.punktu*).

[8.2] Noteikumi Nr.262 izdoti citastarp saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma 29.panta ceturto daļu. Arī grozījumi Noteikumos Nr.262, tostarp noteikumu VI^2 nodaļa, izdoti, pamatojoties uz to pašu tiesību normu.

Elektroenerģijas tirgus likuma 29.panta ceturtajā daļā noteikts, ka nosacījumus elektroenerģijas ražošanai, izmantojot atjaunojamos energoresursus, kā arī kritērijus ražotāju kvalifikācijai saražotās elektroenerģijas obligātā iepirkuma tiesību saņemšanai un kārtību, kādā var atteikties no tām, elektroenerģijas cenas noteikšanas kārtību atkarībā no atjaunojamo energoresursu veida, obligātā iepirkuma apjoma noteikšanas, īstenošanas un uzraudzības kārtību, obligātā iepirkuma apjoma izmaksu segšanas kārtību, kā arī pasākumus, lai veicinātu elektroenerģijas ražošanu no biomasas, nosaka Ministru kabinets.

Satversmes tiesa 2015.gada 14.oktobra spriedumā lietā Nr.2015-05-03 „Par Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumu Nr.262 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un cenu noteikšanas kārtību" 100.punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 64.pantam" ir minējusi, ka pilnvarojumā ietvertais jēdziens „kārtība" norāda uz to, ka Ministru kabinetam ir tiesības noteikumos regulēt attiecīgā jautājuma procesuālo raksturu, proti, izstrādāt noteiktu procedūru. [..] Papildus pilnvarojumā lietoti arī tādi jēdzieni kā „nosacījumi elektroenerģijas ražošanai" un „kritēriji ražotāju kvalifikācijai", kas norāda uz to, ka Ministru kabinetam dotais pilnvarojums ir plašāks un aptver ne tikai tiesības noteikumos regulēt obligātā iepirkuma īstenošanas procesuālo raksturu. Tādējādi likumdevējs ir piešķīris Ministru kabinetam pilnvarojumu noregulēt ar obligātā iepirkuma īstenošanu saistītos jautājumus (*sk. minētā sprieduma 13.2.punktu*).

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka minētajā tvērumā ietilpst arī Ministru kabineta tiesības noteikt regulējumu valsts atbalsta pārkompensācijas novēršanai, jo tas attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar obligātā iepirkuma īstenošanu, kas tieši ir paredzēta Elektroenerģijas tirgus likuma 29.panta ceturtajā daļā. Turklāt Elektroenerģijas tirgus likuma 30.^{3}pantā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī, bija noteikts, ka atlases kritērijus atbalsta mehānismam, lai veicinātu enerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, atbalsta apjomu, atbalsta ilgumu, atbalsta sniedzēja un saņēmēja pienākumus un atbildību nosaka Ministru kabinets.

Pamatojoties uz minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Noteikumu Nr.262 VI^{2} nodaļa izdota Ministru kabinetam noteiktās kompetences ietvaros un attiecīgi pieteicējas īpašuma tiesību ierobežojums ir noteiks ar likumu.

[8.3] Pieteicēja nepamatoti uzskata, ka minētajam ierobežojumam nav leģitīma mērķa.

Administratīvā apgabaltiesa vērš pieteicējas uzmanību, ka Elektroenerģijas tirgus likumam ir vismaz divi mērķi: nodrošināt elektroenerģijas piegādi par pamatotām cenām un veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem. Ar grozījumiem Noteikumos Nr.262 Ministru kabineta izvirzītais mērķis pārkompensācijas novēršanai ir atbilstošs Elektroenerģijas tirgus likumā noteiktajam mērķim nodrošināt elektroenerģijas piegādi par pamatotām cenām.

Grozījumu Noteikumos Nr.262 anotācijā norādīts, ka noteikumu projekts ir sagatavots, lai ņemtu vērā nosacījumus, kas Eiropas Savienības dalībvalstīm jāievēro attiecībā uz atbilstību Eiropas Savienības vienotā tirgus principiem, tai skaitā izstrādājot atbalsta mehānismus atjaunojamās enerģijas veicināšanai, tādejādi novēršot Eiropas Komisijas atbalsta lietas SA.43140 (2015/NN) ietvaros norādīto par atbalsta nosacījumu neatbilstību Eiropas Savienības iekšējā tirgus nosacījumiem.

Anotācijā arī norādīts, ka ar iesniegtajiem grozījumiem tiek nodrošināts, ka elektroenerģijas ražotāji gūst saprātīgu peļņu un atgūst investīcijas, un vienlaikus tiek nodrošināta tautsaimniecības konkurētspēja un nepalielinās mājsaimniecību enerģētiskā nabadzība. Nosakot komersantiem piemērojamo IRR likmi, ir izvērtēta Latvijas enerģētikas nozarē pastāvošā peļņas norma. Atbilstoši Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (turpmāk – regulators) 2015.gada 19.novembra lēmumam Nr.142 kapitāla atdeves likme elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojumu tarifu projekta izstrādāšanai tika noteikta 5% apmērā. Savukārt atbilstoši regulatora 2015.gada 18.maija lēmumam Nr.83 AS „Latvijas Gāze" dabasgāzes pārvades, uzglabāšanas, sadales un tirdzniecības pakalpojumu tarifu aprēķinu projekta sagatavošanai tika noteikta kapitāla atdeves likme 6,1% apmērā. Regulatora izstrādātajās koģenerācijas tarifu aprēķināšanas metodikās un *Frauenhofer* institūta vadītajā 2016.gada februāra pētījumā maksimālā projektu ienesīguma rādītāja IRR vērtība ir noteikta 9%. Izvērtējot minēto, maksimālā komersantiem piemērojamā IRR likme tiek noteikta 9% apmērā.

Eiropas Komisijas 2017.gada 24.aprīļa lēmumā lietā Nr.SA43140 (2015/NN) – Latvija. Atbalsts atjaunojamai enerģijai un koģenerācijas elektrostacijām – 100.punktā norādīts, ka IRR 9% apmērā ir parasts (lielums) valsts atbalsta jomā atjaunojamai enerģijai un koģenerācijai. Latvijas gadījumā izmantotās līmeņatzīmes, lai novērtētu IRR dažādiem enerģētikas veidiem, ir pamatotas ar reālām aplēsēm. Tās ietver jaudu, darba stundas gadā un hidroenerģijas ražošanas izmaksas.

Tādējādi Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ierobežojuma leģitīmais mērķis nodrošināt elektroenerģijas piegādi par pamatotām cenām un veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem, izriet arī no Elektroenerģijas tirgus likuma.

Papildus tam ierobežojuma mērķis ir nodrošināt to, ka tiek ievērots Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.pants. Šā panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja vien līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 108.pantā savukārt noteikts, ka, komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata visas atbalsta piešķiršanas sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Tā iesaka šīm valstīm attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar iekšējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību (panta pirmā daļa). Ja komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķīrusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 107. pantu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina (panta otrā daļa).

Apgabaltiesa jau iepriekš norādīja, ka Eiropas Komisija ir atzinusi, ka ar grozījumiem Noteikumos Nr.262 noteiktais mehānisms ir tāds, kas nodrošina sniegtā valsts atbalsta saderību ar Eiropas Savienības iekšējo tirgu. Tādēļ pamatots ir ministrijas paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norādītais arguments, ka, ja Latvija nebūtu izstrādājusi mehānismu pārkompensācijas izvērtēšanai un novēršanai komersantiem, kuri ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem vai augstas efektivitātes koģenerācijā, tad saskaņā ar Eiropas Komisijas procedūrām attiecībā uz nelikumīgi izsniegtu valsts

atbalstu tiktu ierosināta lieta pret Latviju.

[8.4] Administratīvā apgabaltiesa arī uzskata, ka ierobežojums pieteicējai saņemt samaksu par elektroenerģiju apjomā, kāds sākotnēji bija paredzēts, ir samērīgs, jo ar šo ierobežojumu pieteicējas darbība joprojām ir atļauta, kā arī ir paredzēta samaksa par saražoto elektroenerģiju, kas iepērkama obligātā iepirkuma ietvaros, ņemot vērā IRR 9%. Jau iepriekš apgabaltiesa konstatēja, ka IRR 9% aprēķinā ir ņemts vērā gan tas, lai elektroenerģijas ražotāji gūst saprātīgu peļņu un atgūst investīcijas, kā arī lai vienlaikus tiek nodrošināta tautsaimniecības konkurētspēja un nepalielinās mājsaimniecību enerģētiskā nabadzība. Šis rādītājs saskaņā ar iepriekš minēto Eiropas Komisijas lēmumu tika atzīts par atbilstošu Eiropas Savienības iekšējam tirgum, tātad arī ir samērīgs.

Lai gan pieteicēja neko nav minējusi par tiesisko paļāvību, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka tiesiskā paļāvība pieteicējai saņemt tādu samaksu, kāda bija sākotnēji paredzēta, nav aizsargājama. Proti, valsts atbalsts, kas nav bijis saderīgs ar iekšējo tirgu, ir nelikumīgs. Savukārt uz nelikumīgu valsts atbalstu komersanta tiesiskā paļāvība nav aizsargājama.

[8.5] Pamatojoties uz iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa nesaskata Noteikumu Nr.262 VI[2] nodaļā ietverto tiesību normu neatbilstību Enerģētikas tirgus likumam, kā arī pieteicējas īpašuma tiesību ierobežojuma neatbilstību Satversmes 105.pantam. Tādējādi apgabaltiesai nav pamata vērsties Satversmes tiesā šā jautājuma atrisināšanai.

[9] Atbilstoši Noteikumu Nr.262 63.[8]punktam pārkompensācijas novēršanai izmanto aprēķinu par HES kopējo kapitālieguldījumu iekšējo peļņas normu visam atbalsta periodam.

Pieteicēja, uzskatot, ka pārkompensāciju jāaprēķina tikai tai daļai, par kuru piešķirts atbalsts obligātā iepirkuma ietvaros, nav pamatojusi, kā būtu nodalāmi kopējie kapitālieguldījumi tai elektroenerģijas daļai, ko pieteicēja saražo un pārdod obligātā iepirkuma ietvaros un tai daļai, ko pārdod tirgū par tirgus cenu. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka kapitālieguldījumi nav nodalāmi, jo tie ir nepieciešami elektroenerģijas ražošanai abos gadījumos.

Noteikumu Nr.262 VI[2] sadaļā un šo noteikumu 8. – 10.pielikumā ir norādītas formulas, pēc kurām aprēķina pārkompensāciju no atjaunotajiem energoresursiem saražotajai elektroenerģijai, kas iepērkama obligātā iepirkuma ietvaros. Administratīvā apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka minētās aprēķinu formulas ir ievērotas.

Attiecībā uz pieteicējas HES jaudas izmaiņām ir secināms, ka ar Lēmumu ir ņemtas vērā HES jaudas izmaiņas (*sk. Lēmuma 5.lapu*), nosakot sākotnējo investīciju elektrostacijā (I_{kt}) korekciju. Administratīvā apgabaltiesa atzīst par pamatotu paskaidrojumā par pieteikumu ministrijas norādīto, ka pieteicēja elektroenerģiju, kas iepērkama obligātā iepirkuma ietvaros, var saražot gan ar sākotnējo, gan palielināto jaudu. Lietā nav strīda, ka pieteicēja joprojām ražo un pārdod elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros un tam izmanto palielināto jaudu (*sk. 2014.gada 30.aprīļa Līgumu par elektroenerģijas iepirkumu, lietas 20.lapa*). Apgabaltiesa arī uzskata, ka jaudu faktiski nav iespējams sadalīt – proti, ka enerģiju, kas iepērkama obligātā iepirkuma ietvaros, pieteicēja ražo ar 0,06 MW jaudu, bet pārējo – ar 0,118. Tāpēc noraidāms ir pieteicējas arguments, ka ministrijai bija jāpieņem lēmums, kas attiecas uz to „projektu", kādam tika piešķirts atbalsts elektroenerģijas no atjaunojamiem energoresursiem ražošanai.

[10] Administratīvā apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējai, ka ministrijai nebija tiesību ņemt vērā KPFI ietvaros piešķirto publisko finansējumu. Pirmkārt, Noteikumu Nr.262 10.pielikuma 2.punktā ir noteikts, ka jāņem vērā līdz kalendāra gadam t_0 (ieskaitot) par komersanta elektrostaciju piešķirtais un faktiski saņemtais publiskais finansējums, tai skaitā maksājumi no valsts vai pašvaldības budžeta, kredītu procentu likmju subsidēšana, kā arī cita finanšu palīdzība, kas tiek piešķirta vai sniegta no valsts, pašvaldības vai Eiropas Savienības budžeta līdzekļiem un ārvalstu finanšu palīdzības līdzekļiem (rādītājs D_t).

Tātad minētā tiesību norma paredz šajā rādītājā ietvert visu to publisko finansējumu, kas attiecas uz elektrostaciju. Līdz ar to acīmredzami nepamatots ir pieteicējas apelācijas sūdzībā ietvertais arguments, ka tādējādi varētu tikt ņemti vērā arī kādi citi publiskie finansējumi, piemēram, platību maksājumi vai maksājumi lauku tūrisma attīstībai. Šādi maksājumi acīmredzami neattiektos uz elektrostaciju.

No 2011.gada 7.janvāra Līguma par projekta „Bērzes dzirnavu HES modernizācija, palielinot izstrādes elektroenerģijas apjomus un nodrošinot videi draudzīgu dzirnavu darbību" secināms, ka līgums noslēgts atklāta konkursa „Tehnoloģiju pāreja no fosilajiem uz atjaunojamiem energoresursiem" ietvaros un par projekta „Bērzes dzirnavu HES modernizācija, palielinot izstrādātās elektroenerģijas apjomus un nodrošinot videi draudzīgu dzirnavu darbību" īstenošanu. No šā līguma izriet, ka pieteicējas HES bija paredzēts modernizēt, lai samazinātu oglekļa dioksīda emisiju (līguma 1.punkts). Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka minētais finansējums tieši ietekmē pieteicējas spēju ražot elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, tostarp ražot ar palielinātu jaudu, nevis ir saistīts ar kādu pilnīgi citu elektroenerģijas ražošanas jomu. Tādējādi ir secināms, ka šis finansējums ir pamatoti ņemts vērā kā piešķirtais publiskais finansējums pieteicējas HES darbības atbalstam.

Arī Eiropas Komisija paziņojumā par valsts atbalsta saskaņojumu lietā Nr.SA.43140 ir konstatējusi, ka, ja papildu investīciju atbalsts tiks iekļauts pārkompensācijas novēršanas mehānismā, attiecīgi 2001.gada Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai (2001/C 37/03) 59.punkta nosacījumi par atbalsta kumulāciju tiks ievēroti (*sk. minētā paziņojuma 77.punktu*).

[11] Pamatojoties uz iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt Dobeles rajona Bērzes pagasta zemnieku saimniecības ,,Dzirnavas" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas valsts sekretāra vietnieka 2017.gada 3.jūlija lēmuma Nr.1-6.1-179 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente *(personiskais paraksts)* I.Meldere

Tiesneses *(personiskais paraksts)* I.Juhņeviča-Knoka

(personiskais paraksts) L.Vīnkalna